C/2025/296

9.1.2025

Teate avaldamineveinisektoris kasutatava nimetuse tootespetsifikaadi standardmuudatuse heakskiitmise kohta vastavalt komisjoni aasta delegeeritud määruse (EL) 2019/33 artikli 17 lõigetele 2 ja 3

(C/2025/296)

Käesolev teade avaldatakse vastavalt komisjoni aasta delegeeritud määruse (EL) 2019/33 ([1]) artikli 17 lõikele 5.

STANDARDMUUDATUSE HEAKSKIITMISE TEADE

„Cebreros“

PDO-ES-02348-AM02

Teate esitamise kuupäev: 10.10.2024

HEAKSKIIDETUD MUUDATUSE KIRJELDUS JA PÕHJUSED

1. TEATAVATE ANALÜÜTILISTE PIIRNORMIDE MUUTMINE

Kirjeldus

— Minimaalse tegeliku alkoholisisalduse piirnormi alandamine 12 mahuprotsendilt 11,5 mahuprotsendile valgete ja roosade veinide puhul ning 13 mahuprotsendilt 12,5 mahuprotsendile punaste veinide puhul.

— Üldhappesuse (viinhappes väljendatuna) piirnormi alandamine 4 grammilt 3,5 grammile liitri kohta valgete veinide puhul, 4,5-lt 4 grammile liitri kohta roosade ja punaste veinide puhul ning 4-lt 3,5 grammile liitri kohta laagerdunud roosade ja punaste veinide puhul.

Muudatus puudutab tootespetsifikaadi punkti 2 alapunkti a ja koonddokumendi punkti 4.

Tegemist on standardmuudatusega, kuna sellega ei kaasne ühtki Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2024/1143 (geograafiliste tähiste kohta) artikli 24 lõikes 3 osutatud muudatust.

Põhjendus

Meie piirkonnale iseloomulike vanade viinamarjaistanduste viinapuude marjakobarates tekib tavaliselt suurem suhkrute kontsentratsioon, mis tingib suurema alkoholisisalduse. Paljud uute istanduste noored viinapuud istutatakse üha kõrgemale ja jahedamatesse kohtadesse, mistõttu nende viinamarjade suhkrusisaldus ja seega ka alkoholisisaldus on väiksem.

Üldhappesuse piirnormi alandamine on peamiselt tingitud keskkonnatingimuste muutumisest, mis tuleneb viimastel aastatel täheldatud keskmise temperatuuri tõusust ning sademete nappusest, mis on viinud happesuse üldise vähenemiseni kõigi viinamarjasortide puhul.

2. VIINAMARJADE MINIMAALSE VÕIMALIKU ALKOHOLISISALDUSE VÄHENDAMINE

Kirjeldus

Viinamarjade võimaliku alkoholisisalduse alammäära vähendatakse punaste sortide puhul 12 mahuprotsendilt 11,5 mahuprotsendile ja valgete sortide puhul 11 mahuprotsendilt 10,5 mahuprotsendile.

Muudetud on tootespetsifikaadi punkti 3 alapunkti b.1 ja koonddokumendi punkti 5.1.

Tegemist on standardmuudatusega, kuna sellega ei kaasne ühtki Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2024/1143 (geograafiliste tähiste kohta) artikli 24 lõikes 3 osutatud muudatust.

([1]) ELT L 9, 11.1.2019, lk 2.

Põhjendus

Meie piirkonnale iseloomulike vanade viinamarjaistanduste viinapuude marjakobarates tekib tavaliselt suurem suhkrute kontsentratsioon, mis tingib suurema alkoholisisalduse. Paljud uute istanduste noored viinapuud istutatakse üha kõrgemale ja jahedamatesse kohtadesse, mistõttu nende viinamarjade suhkrusisaldus ja seega ka alkoholisisaldus on väiksem.

3. VIINAMARJADE MAKSIMAALSE SAAGIKUSE PIIRNORMI SUURENDAMINE HEKTARI KOHTA

Kirjeldus

Kaitstud päritolunimetuse „Cebreros“ puhul lubatud maksimaalset saagikust suurendatakse 6 000 kilogrammilt 8 000 kilogrammile hektari kohta.

Sellega on muudetud tootespetsifikaadi punkti 5 alapunkti 1 ja muudetakse koonddokumendi punkti 5.2.

Tegemist on standardmuudatusega, kuna sellega ei kaasne ühtki Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2024/1143 (geograafiliste tähiste kohta) artikli 24 lõikes 3 osutatud muudatust.

Põhjendus

Kaitstud päritolunimetusega „Cebreros“ hõlmatud viinamarjaistanduste olukord on viimastel aastatel muutunud. Tootespetsifikaadi algse koostamise ajal olid piirkonna viinamarjaistandused juba aastaid halvas seisus, enamikku neist ei hooldatud piisavalt ja seetõttu oli saagikus väike. Viimastel aastatel on nende hooldamine (harimine, väetamine jne) järk-järgult paranenud, mistõttu on paljudel maatükkidel saagikus märkimisväärset suurenenud.

Samuti on saagikus suurenenud seetõttu, et on registreeritud uusi viinamarjaistandusi suure istutustihedusega piirkondades.

Castilla-Leóni autonoomse piirkonna valitsuse registrite andmetel on viimase kolme aasta jooksul rajatud uusi viinamarjaistandusi või taotletud nende rajamist 82,5 hektarile. Noorte viinamarjaistanduste saagikus on suurem kui vanadel viinamarjaistandustel.

Kaitstud päritolunimetuse „Cebreros“ piirkonna viinamarjaistandusi ei niisutata ja seega ei kahjusta suurem saagikus kvaliteeti, sest tegemist on viinapuude loodusliku saagikusega.

Muudatuse eesmärk on seega teha kohandusi lähtuvalt kaitstud päritolunimetusega „Cebreros“ hõlmatud viinamarjaistanduste tegelikust olukorrast.

4. MÄRGISTAMISEGA SEOTUD SÄTETE MUUTMINE

Kirjeldus

— Etikettidel võetakse kasutusele uus väljend „vino de parcela“ (maatükivein) ja on ette nähtud selle kasutamise nõuded.

— Nelja väiksema juba olemasoleva geograafilise üksuse puhul (Sierra de Gredos, Valle del Alberche, Valle del Tiétar ja Valle de Iruelas) suurendati nendest geograafilistest üksustest pärinevate viinamarjade nõutavat osakaalu 85 %-lt 100 %-le.

— Juba olemasolevate väiksemate geograafiliste üksuste puhul, mis koosnesid tootespetsifikaadi punktis 5 loetletud omavalitsusüksustest (ja millele peab olema lisatud väljend „Vino de Pueblo“), suurendati nendest geograafilistest üksustest pärinevate viinamarjade nõutavat osakaalu 85 %-lt 100 %-le.

— Nimetatakse ja piiritletakse uued väiksemad geograafilised üksused, mis koosnevad asukohtadest (*parajes*), mille nimesid võib kasutada koos väljendiga „Vino de Paraje“, tingimusel et 100 % viinamarjadest on pärit vastavast asukohast.

Sellega on muudetud tootespetsifikaadi punkti 8 alapunkti b.3 ja muudetakse koonddokumendi punkti 9.

Tegemist on standardmuudatusega, kuna sellega ei kaasne ühtki Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2024/1143 (geograafiliste tähiste kohta) artikli 24 lõikes 3 osutatud muudatust.

Põhjendus

Tarbijad soovivad üha rohkem saada teavet tarbitavate veinide päritolu kohta ning tootjad soovivad anda kõnealust lisateavet veinide etikettidel, et väärtustada külasid ja geograafilisi üksusi, millel on pikaajalised kvaliteetsete viinamarjade tootmise traditsioonid, ning võimaldada tarbijatel saada etiketilt täpset teavet. Sellest tuleneb ka vajadus määrata kindlaks nende nimetuste kasutamise tingimused.

Nendesse kategooriatesse lisatavad veinid peavad olema kõrge kvaliteediga ja nende päritolu peab olema võimalik kindlaks teha, mis tagab, et veinid on pärit etiketil märgitud kohast. Sellega suurendatakse kaitstud päritolunimetusega „Cebreros“ veinide valikut ning tõstetakse nende mainet asjatundjate ja tarbijate silmis.

KOONDDOKUMENT

1. **Nimetus(ed)**

Cebreros

2. **Geograafilise tähise tüüp**

KPN – kaitstud päritolunimetus

3. **Viinamarjasaaduste kategooriad**

1. Vein

3.1. *CN-kood*

— 22 – JOOGID, ALKOHOL JA ÄÄDIKAS

2204 – viinamarjaveinid värsketest viinamarjadest, k.a kangendatud veinid; viinamarjavirre, v.a rubriiki 2009 kuuluv

4. **Veini(de) kirjeldus**

1. *Valged veinid*

LÜHIKIRJELDUS

Valged veinid on välimuselt puhta ja kirka värvusega, mis varieerub õlgkollasest kuldkollaseni; lõhnale on iseloomulikud puuviljased varjundid, maitselt rikkalikud, heas tasakaalus ja pehmed. Kui vein on laagerdunud vaadis, võib see olla äärtest kuldse helgiga, lõhnas on tunda küpsemaid puuviljanoote ja maitse on täidlasem.

* Maksimaalne lenduvate hapete sisaldus veinide puhul, mis on vanemad kui aasta: 16,67 milliekvivalenti liitri kohta kuni 10-mahuprotsendilise alkoholisisalduse puhul ja see suureneb 1 milliekvivalendi võrra liitri kohta iga alkoholiühiku kohta, mis ületab 10 mahuprotsenti. Nende veinide happesisaldus võib ületada delegeeritud määruse (EL) 2019/934 I lisa C osa punktis 1 sätestatud piirnorme, kui need veinid vastavad kõnealuse lisa punktis 3 sätestatud tingimustele.

* Minimaalne üldhappesus üle kuue kuu laagerdunud veinide puhul: 3,5 grammi liitri kohta väljendatud viinhappena (46,67 meq/l).

* Käesolevas dokumendis sätestamata analüütilised näitajad peavad vastama kehtivatele eeskirjadele.

Üldised analüütilised omadused

— Maksimaalne üldalkoholisisaldus (mahuprotsentides): —

— Minimaalne tegelik alkoholisisaldus (mahuprotsentides): 11,5

— Minimaalne üldhappesus: 3,5 grammi liitri kohta viinhappes väljendatuna

— Maksimaalne lenduvate hapete sisaldus (milliekvivalentides liitri kohta): 13,33

— Maksimaalne vääveldioksiidi üldsisaldus (milligrammides liitri kohta): 160

2. *Roosad veinid*

LÜHIKIRJELDUS

Roosad veinid on puhta ja kirka värvusega, mis varieerub kahvaturoosast maasika- või vaarikaroosani. Lõhnas on tunda punaste ja/või mustade marjade noote ning maitselt on veinid keskmise struktuuriga. Kui vein on laagerdunud vaadis, võib selle toon olla oranžikam, puuviljasuse nüanss on vähem tuntav, kõrvalmaitsena võib aimata kerget puidusust.

* Maksimaalne lenduvate hapete sisaldus veinide puhul, mis on vanemad kui aasta: 16,67 milliekvivalenti liitri kohta kuni 10-mahuprotsendilise alkoholisisalduse puhul ja see suureneb 1 milliekvivalendi võrra liitri kohta iga alkoholiühiku kohta, mis ületab 10 mahuprotsenti. Nende veinide happesisaldus võib ületada delegeeritud määruse (EL) 2019/934 I lisa C osa punktis 1 sätestatud piirnorme, kui need veinid vastavad kõnealuse lisa punktis 3 sätestatud tingimustele.

* Minimaalne üldhappesus üle 12 kuu laagerdunud veinide puhul: 3,5 grammi liitri kohta viinhappes väljendatuna (46,67 meq/l).

* Käesolevas dokumendis sätestamata analüütilised näitajad peavad vastama kehtivatele eeskirjadele.

Üldised analüütilised omadused

— Maksimaalne üldalkoholisisaldus (mahuprotsentides): —

— Minimaalne tegelik alkoholisisaldus (mahuprotsentides): 11,5

— Minimaalne üldhappesus: 4 grammi liitri kohta viinhappes väljendatuna

— Maksimaalne lenduvate hapete sisaldus (milliekvivalentides liitri kohta): 13,33

— Maksimaalne vääveldioksiidi üldsisaldus (milligrammides liitri kohta): 160

3. *Punased veinid*

LÜHIKIRJELDUS

Punased veinid on puhta kirsipunase värvusega ja äärtest violetse helgiga. Lõhnas on tunda punaste ja/või mustade marjade noote ning veinile on iseloomulik tasakaalustatud happesus ja struktuur, mis annab sellele elegantse ja peene maitse. Kui veinid on laagerdunud vaadis, säilitavad need puuviljasuse ja puidunoodid, need on pehmema ja kauakestvama maitsega ning äärtest tellispunase helgiga.

* Maksimaalne lenduvate hapete sisaldus veinide puhul, mis on vanemad kui aasta: 16,67 milliekvivalenti liitri kohta kuni 10-mahuprotsendilise alkoholisisalduse puhul ja see suureneb 1 milliekvivalendi võrra liitri kohta iga alkoholiühiku kohta, mis ületab 10 mahuprotsenti. Nende veinide happesisaldus võib ületada delegeeritud määruse (EL) 2019/934 I lisa C osa punktis 1 sätestatud piirnorme, kui need veinid vastavad kõnealuse lisa punktis 3 sätestatud tingimustele.

* Minimaalne üldhappesus üle 12 kuu laagerdunud veinide puhul: 3,5 grammi liitri kohta viinhappes väljendatuna (46,67 meq/l).

* Käesolevas dokumendis sätestamata analüütilised näitajad peavad vastama kehtivatele eeskirjadele.

Üldised analüütilised omadused

— Maksimaalne üldalkoholisisaldus (mahuprotsentides): —

— Minimaalne tegelik alkoholisisaldus (mahuprotsentides): 12,5

— Minimaalne üldhappesus: 4 grammi liitri kohta viinhappes väljendatuna

— Maksimaalne lenduvate hapete sisaldus (milliekvivalentides liitri kohta): 13,33

— Maksimaalne vääveldioksiidi üldsisaldus (milligrammides liitri kohta): 150

5. **Veinivalmistustavad**

5.1. *Veinivalmistuse eritavad*

1.

Viljelustavad

— Istutada, asemele istutada, kohapeal pookida ja ümber pookida võib vaid heakskiidetud viinamarjasorte.

— Uusistandustes võib kasutada vaid peamisi viinamarjasorte 'Garnacha Tinta' ja 'Albillo Real'.

Viinapuude võra võib kujundada järgmiselt:

— traditsiooniliselt lehtrikujuliseks tagasi lõigates ehk kasutades *goblet*'-meetodit ja selle variante;

— tugivõrestikul kasvatades ehk spaleermeetodil: lõikamine koos painutamise ja toestamisega.

2.

Veinivalmistuse eritava

Viinamarjade minimaalne potentsiaalne alkoholisisaldus: 11,5 mahuprotsenti (punased sordid) ja 10,5 mahuprotsenti (valged sordid).

Kasutada tuleb üksnes selliseid mahuteid ja anumaid, mis hoiavad ära veini saastumise ning mis on kehtivate õigusaktidega lubatud.

Ekstraheerimise maksimaalne tulemus: 70 liitrit 100 kg viinamarjade kohta.

Laagerdumistingimused

— Selliste veinide kääritamisel ja settel laagerdamisel, mille puhul kasutatakse märgistuses väljendit „FERMENTADO EN BARRICA“ („VAADIS KÄÄRITATUD“), kasutatakse tammevaate.

— Laagerdumine toimub tammevaatides.

— Laagerdumisperioodi hakatakse arvestama saagikoristusaasta 1. novembrist.

3.

Veinivalmistamise kohta kehtestatud piirangud

— Valgeid veine valmistatakse eranditult sordist 'Albillo Real'.

— Roosade ja punaste veinide valmistamisel kasutatakse vähemalt 95 % ulatuses sorti 'Garnacha Tinta'.

Viinamarjavirde ekstraheerimiseks on keelatud kasutada nii kiireid tsentrifugaalpresse kui ka pidevpresse.

5.2. *Maksimaalne saagikus*

1.

8 000 kilogrammi viinamarju hektari kohta

2.

56 hektoliitrit hektari kohta

6. **Määratletud geograafiline piirkond**

Hõlmab järgmisi Ávila provintsi kuuluvaid omavalitsusüksuseid: La Adrada, El Barraco, Burgohondo, Casavieja, Casillas, Cebreros, Cuevas del Valle, Fresnedilla, Gavilanes, Herradón de Pinares, Higuera de las Dueñas, El Hoyo de Pinares, Lanzahíta, Mijares, Mombeltrán, Navahondilla, Navalmoral, Navaluenga, Navarredondilla, Navarrevisca, Navatalgordo, Pedro Bernardo, Piedralaves, San Bartolomé de Pinares, San Esteban del Valle, San Juan de la Nava, San Juan del Molinillo, Santa Cruz de Pinares, Santa Cruz del Valle, Santa María del Tiétar, Serranillos, Sotillo de la Adrada, El Tiemblo, Villanueva de Ávila, Villarejo del Valle.

7. **Veiniviinamarjasordid**

ALBILLO REAL

GARNACHA TINTA

GARNACHA TINTORERA

TEMPRANILLO

8. **Seos(t)e kirjeldus**

8.1. *Looduslikud ja inimtegurid*

Looduslikud tegurid

Kaitstav piirkond asub Pürenee poolsaare keskmäestikus Kesk-Kordiljeerides Tajo lisajõgede Alberche ja Tiétari vahel. Sierra de Gredose idapoolne mäemassiiv on veelahkmeks nende jõgede valgalade vahel. Pinnas sisaldab valdavalt graniiti.

Alberche valgalal on pinnamood üldiselt järsk, kuid ilma teravate tippudeta, sellel kõrguvad vastakuti märkimisväärselt kõrged järskude nõlvadega seljakud. Viinamarjaistandus asub peamiselt oru vasakul küljel lõunapoolsetel mäenõlvadel. Kõrgus merepinnast jääb 800–1 000 meetri vahele, mõni maatükk võib asuda kõrgemalgi. Tiétari valgala on laugjam, kuid laskub järsult jõesängi poole.

Graniidist aluspinnast katavad liivsavimullad, mis on kesise orgaanilise aine sisaldusega ja kergelt happelised. On ka üks, kuigi väike, kiltkivipinnasega ala, kus domineerivad liivsavi- ja saviliivmullad. Piirkonna mullad on ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni FAO liigituse järgi tüübilt valdavas osas leostunud mullad (Cambisols). Viinamarjaistandustes on peamiselt sellised mullad nagu Dystric Cambisols ja Humic Cambisols.

Piirkonnas valitseb kontinentaalse mõjuga vahemereline kliima, mida iseloomustavad suhteliselt lühikesed ja mitte eriti külmad talved ning soojad, pikad ja kuivad suved. Aasta keskmine temperatuur viinamarjaistanduse paiknemise piirkonnas (Sierra de Gredose piirkonnas on mäestikukliima) on 12–15 °C ning sademete hulk jääb vahemikku 400–800 mm aastas; aastas on 215 külmakraadideta päeva. Üldiselt võib öelda, et kliima on soojem ja vihmasem kui piirkonna muudes osades, kus asuvad Duero jõe äärsed kaitstud päritolunimetustega seotud alad.

Inimtegurid

Sajandeid on inimesed kasvatanud viinapuid selleks kõige sobilikematel maatükkidel, valides välja parimad, mis vaatavad lõuna- ja kagusuunda. Siinkohal väärib märkimist, et mõned maatükid asuvad enam kui 1 000 meetri kõrgusel.

Peamised veinide valmistamiseks kasutatavad sordid on 'Garnacha Tinta' ja 'Albillo Real'. Läbi ajaloo võib leida viiteid nende sortide suurepärasele võimele piirkonnaga kohaneda. Kuigi neid sorte viljeletakse ka muudes piirkondades, annavad mullastiku ja kliima iseärasused päritolunimetusega kaitstud veinidele selgelt eristuva omapära.

Määratletud piirkonna viinamarjaistandused on väga vanad, nimelt on 94 %-l viinapuudest vanust üle 50 aasta ja 37 %-l üle 80 aasta. See tähendab väiksemat saaki, kuid suurepärast kvaliteeti.

Taimed istutatakse hõredalt, üldiselt üskteisest kaugemale kui 2,5 × 2,5 meetrit. Seega on istutustihedus 1 600 viinapuud hektari kohta, mis on kohandatud vastavaks vähesele ja ebakorrapärasele sademete hulgale ning kesise orgaanilise aine sisaldusega muldadele.

8.2. *Toote omadused*

Määratletud piirkonna veine võib eristada järgmiselt: valged, roosad, punased, noored ja laagerdunud veinid. Neile kõigile on ühtmoodi iseloomulikud kasvukohast tingitud omadused:

— suur alkoholisisaldus;

— suur ja tasakaalustatud viinhappesisaldus;

— pikaealisus, iseäranis hästi säilivad punased veinid;

— tasakaalustatud, peene ja elegantse maitsega särtsakad veinid.

8.3. *Põhjuslik seos*

Määratletud piirkonna veinide eripära on peamiselt tingitud geograafilisest keskkonnast. Nagu eespool mainitud, piiritlevad ala kaks mäeahelikku ja kaks Tajo valgala jõge. Viinamarjaistandus asub peamiselt oru vasakul küljel lõunapoolsetel mäenõlvadel. Piirkonna mullastik, geoloogia ja kliima on kujundanud erandliku ja ainulaadse viinamarjakasvatusala. Lisaks saadakse tänu inimeste oskusteabele, mille abil nad valivad kõige sobivamad sordid ja kõige asjakohasemad kasvatusmeetodid, eriomane ja ainulaadne toode. Peamised seda seost kinnitavad tegurid on kokkuvõtlikult järgmised.

— Graniidist aluspinnast katvad liivsavimullad annavad veinidele elegantsuse ja peene maitse.

— Kaitstud päritolunimetusega seotud piirkonna mikrokliima, mis erinevalt naaberpiirkondade omast on muutlikum kui mujal Castilla-Leóni piirkonnas ning jahedam kui ida- ja lõunapoolsetel aladel, annab piirkonnale eriomased jooned. Pealegi tagab sademete puudumine suvel ja varasügisel siiski kvaliteetse ja korraliku viinamarjasaagi.

— Viinamarjaistandused asuvad väga kõrgel, mõni isegi kõrgemal kui 1 000 meetrit merepinnast, mistõttu on saadavad viinamarjad väga hea happesusega, andes veinile värskuse ja särtsakuse.

— Samuti iseloomustab piirkonna sordivalikut teatav eripära. Viinamarjakasvatajad on juba sajandeid kasutanud piirkonnale kõige sobivamaid sorte 'Garnacha Tinta' ja 'Albillo Real', mis on põhisordid ning annavad veinidele nende erilise omapära. Sordist 'Garnacha Tinta' saadakse suure alkoholisisaldusega veine, kuid kõrgus ja kliima annavad veinidele värskuse. 'Albillo Real' on piirkonnale omane sort ja see erineb sordist 'Albillo Mayor', mis on iseloomulik Castilla-Leóni muudele aladele; sellest toodetakse nüansirohkeid, maitserikkaid ja särtsakaid veine, mis sobivad väga hästi vaadis laagerdamiseks.

— Traditsiooniliselt kasutatava istutustiheduse, sademete vähesuse ja kesise mulla orgaanilise aine sisalduse tõttu on viinamarjade saagikus väike. See on üks tegureid, mis tagab nii tööstuslikult kui ka polüfenoolide sisalduse poolest viinamarjade hea kvaliteedi, andes saagiks tasakaalustatud analüütiliste näitajatega korralikult küpsenud viinamarju.

— Viinamarjaistanduste kõrge vanus (94 % on üle 50-aastased ja 37 % üle 80-aastased). Koos eelmainitud teguritega annab see veinidele väga hea säilivuse.

Eespool kirjeldatud tingimustes küpsevad viinamarjad väga hästi, mistõttu on võimalik toota suure alkoholisisaldusega veine (valgete ja roosade veinide puhul vähemalt 12° ning punaste veinide puhul vähemalt 13°). Samas on veinidele iseloomulik märkimisväärne happesus (viinhappena väljendatud üldhappesus vähemalt 4,5 grammi liitri kohta). Need kaks omadust – suur alkoholisisaldus ja happesus – annavad päritolunimetusega „Cebreros“ kaitstud veinidele neile iseloomuliku tasakaalu.

Kaitstud päritolunimetusega seotud piirkonna veinid erinevad naaberalade, eelkõige Duero jõe oru veinidest neile iseloomuliku alkoholisisalduse ja happesuse tasakaalu poolest, need on tuntavalt, kuid mitte liigselt, eriomase struktuuriga ning tänu sellele on need veinid väga elegantse iseloomuga.

9. **Muud olulised tingimused (pakendamine, märgistamine, muud nõuded)**

Õigusraamistik:

riigisisesed õigusaktid

Lisatingimuse liik:

pakendamine määratletud geograafilises piirkonnas

Tingimuse kirjeldus

Veini tootmisprotsess hõlmab veinide villimist ja kvaliteetseks timmimist, seetõttu on käesolevas tootespetsifikaadis kirjeldatud organoleptilised ja füüsikalis-keemilised omadused võimalik tagada ainult siis, kui kõik veini käitlemise toimingud tehakse tootmispiirkonnas. Kvaliteedi säilitamiseks, päritolu ja kontrolli tagamiseks peab päritolunimetusega „CEBREROS“ kaitstud veinide pudelisse villimine, mis on üks olulisemaid tegureid käesolevas spetsifikaadis määratletud omaduste saavutamiseks, toimuma tootmispiirkonna villimisrajatistes asuvates veinikeldrites.

Õigusraamistik:

riigisisesed õigusaktid

Lisatingimuse liik:

täiendavad märgistusnõuded

Tingimuse kirjeldus

Pudelisse villitud veinide märgistusel peavad kohustuslike elementidena nähtaval kohal olema kohanimi CEBREROS ja väljend „Denominación de Origen Protegida“ („Kaitstud päritolunimetus“) või traditsiooniline nimetus „Vino de Calidad“ („Kvaliteetvein“).

Samuti on kohustuslik ära märkida aastakäik, isegi kui veini ei ole laagerdatud.

Lisaks võib kaitstud päritolunimetusega veinide „CEBREROS“ puhul märgistusele lisada järgmised vabatahtlikud elemendid:

— väljendid „FERMENTADO EN BARRICA“ („VAADIS KÄÄRITATUD“) ja „ROBLE“ („TAMM“), tingimusel et need vastavad kehtivates riigisisestes õigusaktides sätestatud kasutustingimustele;

— väljend „VINO DE PARCELA“, kui vein on 100 % ulatuses valmistatud viinamarjadest, mis on pärit ühelt maatükilt või mitmelt külgnevalt maatükilt. Maatükkidel, kust nende veinide valmistamiseks kasutatavad viinamarjad pärinevad, on keelatud herbitsiidide kasutamine ning tootja peab kontrolli eesmärgil tegema maatükil mulla analüüsi. Selle väljendiga koos ei või kasutada väiksema geograafilise üksuse nime;

— ühe või mitme allpool kirjeldatud väiksema geograafilise üksuse nimi ja sellega koos kasutatavad kohustuslikud väljendid:

  — „SIERRA DE GREDOS“– päritolunimetusega kaitstud veinide puhul, mis on vähemalt 100 % ulatuses valmistatud järgnevalt loetletud omavalitsusüksustes paiknevatelt maatükkidelt saadud viinamarjadest: La Adrada, El Barraco, Burgohondo, Casavieja, Casillas, Cebreros, Cuevas del Valle, Gavilanes, Herradón de Pinares, Higuera de las Dueñas, El Hoyo de Pinares, Lanzahíta, Mijares, Mombeltrán, Navahondilla, Navalmoral, Navaluenga, Navarredondilla, Navarrevisca, Navatalgordo, Pedro Bernardo, Piedralaves, San Bartolomé de Pinares, San Esteban del Valle, San Juan de la Nava, San Juan del Molinillo (Navandrinal), Santa Cruz de Pinares, Santa Cruz del Valle, Santa María del Tiétar, Serranillos, Sotillo de la Adrada, El Tiemblo, Villanueva de Ávila ja/või Villarejo de Valle.

— „VALLE DEL ALBERCHE“ – päritolunimetusega kaitstud veinide puhul, mis on vähemalt 100 % ulatuses valmistatud järgnevalt loetletud omavalitsusüksustes paiknevatelt maatükkidelt saadud viinamarjadest: Barraco (El) (v.a katastriüksused 18 ja 19), Burgohondo, Cebreros, Herradón de Pinares, Hoyo de Pinares, Navalmoral, Navaluenga (v.a katastriüksused 8 ja 9), Navarredondilla, Navarrevisca, Navatalgordo, San Bartolomé de Pinares, San Juan de la Nava (v.a katastriüksus 6), San Juan del Molinillo (Navandrinal), Santa Cruz de Pinares, Serranillos, El Tiemblo (v.a katastriüksused 43, 46, 47, 48, 49, 52, 53, 54, 55, 56, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64 ja 65) ja/või Villanueva de Ávila.

— „VALLE DEL TIÉTAR“ – päritolunimetusega kaitstud veinide puhul, mis on vähemalt 100 % ulatuses valmistatud järgnevalt loetletud omavalitsusüksustes paiknevatelt maatükkidelt saadud viinamarjadest: Adrada (La), Casavieja, Casillas, Fresnedilla, Gavilanes, Higuera de las Dueñas Lanzahíta, Mijares, Navahondilla, Pedro Bernardo, Piedralaves, Santa María del Tiétar y Sotillo de la Adrada, Cuevas del Valle, Mombeltrán, San Esteban del Valle, Santa Cruz del Valle ja/või Villarejo del Valle.

— „VALLE DE IRUELAS“ – päritolunimetusega kaitstud veinide puhul, mis on vähemalt 100 % ulatuses valmistatud järgnevalt loetletud omavalitsusüksustes paiknevatelt maatükkidelt saadud viinamarjadest: Barraco (El): katastriüksused 19 ja 18, Tiemblo (El): katastriüksused 43, 46, 47, 48, 49, 52, 53, 54, 55, 56, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64 y 65, Navaluenga: katastriüksused 8 ja 9, San Juan de la Nava: katastriüksus 6.

— „VINO DE PUEBLO“ ja selle järel kõikide tootespetsifikaadi punktis 5 loetletud omavalitsusüksuste geograafiline nimi, tingimusel et kaitstud vein on 100 % ulatuses valmistatud selles omavalitsusüksuses asuvatelt maatükkidelt pärit viinamarjadest.

— „VINO DE PARAJE“ ja selle järel ühe KPNi „CEBREROS“ geograafilise piirkonna puhul määratletud asukoha geograafiline nimi, tingimusel et kaitstud vein on 100 % ulatuses valmistatud selle asukoha maatükkidelt pärit viinamarjadest. Erandjuhul võib osa asukoha territooriumist olla mitmes naaberomavalitsusüksuses.

Link tootespetsifikaadile

www.itacyl.es/documents/20143/342640/PCC+DOP+CEBREROS_Rev+2.docx/568b0e60-e2ab-ef8d-b11c-8c970bbbdf0b